

Mapa: © Kartografie Praha

Tokio

je jiný svět

Jedna z největších megalopolí světa – i s předměstími dvanáctimilionové Tokio – je místo, kam se nejezdí za historickými památkami. Ty, které přečkaly zemětřesení a požáry, neodolaly americkým náletům za druhé světové války. Tohle město se musí ochutnat a nasát. Procházejte se, dýchejte cizí vzduch, vnímejte exotické barvy, sledujte lidi. Tokio sice není klasikou víkendovou záležitostí, nicméně právě v těchto dnech se v Japonsku koná největší sportovní akce roku – mistrovství světa ve fotbale.

Hlavní je – se neztratit

Obrovitost Tokia zarazí člověka hned po příletu. Z letiště Narita je to do centra města 66 km (!). Záleží, jaký dopravní prostředek použijete, ale počítejte s tím, že vám cesta zabere od padesáti minut do dvou hodin. Hlavní je se v Tokiu neztratit. Nápis v latince tady nehledejte. A nesnažte se pochopit označení ulic. Na první procházku jsem se vydal podél železničního viaduktu, který dával dokonale záměr, že podle něj najdu cestu zpět.

Druhý den jsem se odvážil do metra. To je kupodivu perfektně značené v angličtině, takže se tam lze zorientovat i ve složitých situacích. Téměř stejně dobře jako metro funguje v Tokiu systém městských vlaků. Zato v autobusech se vyznat

Na samurajskou tradici je Japonsko hrdé.

Snímek: Jan Mihalčík

nelze, lepší je chodit od metra pěšky.

Mnozí Japonci mluví anglicky, ale jejich výslovnost je velmi zvláštní. Kdo si myslí, že Francouzi špatně vyslovují angličtinu, ten si jejich způsobu řeči začne vážit. Je třeba se připravit na to, že s Japoncem hodně času strávíte rozklíčováním jednoduchých slov, například než pochopíte, že „kal“ = „car“ = auto. Velmi pomáhá papír a tužka, aby se problémy s výslovností obešly. Nicméně Japonci jsou nesmírně

zdvořilí a spornou informaci budou mnohokrát ochotně opakovat až za hranici, kdy by podle evropských měřítek měli ztratit trpělivost.

Japonci se klaní. Tak hluboce se lámou v pase, že je to pro Evropana velmi nevyklé. Ale od cizinců totéž naštěstí nevyžadují. Jako odpověď postačí úklona hlavy.

Když odcházíte z obchodu, počítejte s tím, že prodáváčka se postaví do dveří a bude se uklánět, dokud nezmizíte za obzorem. Pro Evropana je takové chování →

Jak se tam dostat

Tokio má dvě hlavní letiště – Narita a Haneda. Všechny mezinárodní lety s výjimkou China Airlines létají na Naritu. Haneda je určena domácím letům. Obě letiště spojuje pravidelná autobusová doprava. Letenku z Prahy do Tokia (s nutným mezipřistáním v dalším evropském městě – neexistuje přímé letecké spojení) lze pořídit od 20 tisíc korun výše.

Tokio má velmi dobré vlakové spojení se zbytkem Japonska. Většina hlavních linek zastavuje na Tokio station na Japan Railways, (JR) linka Yamanote. Pro denní výlety do Kamakury, Nikko, Hakone či Jokohamy je nejlepší využít soukromé spoje. Z Tokia jezdí rovněž tři šikanzeny – rychlovlaky. Dobrá je i autobusová síť, spoje jsou často přímé bez zastávek. Ceny se příliš neliší od vlaků.

Doprava po městě

- Tokijský železniční systém může na první pohled návštěvníka vykecat. Město protínají koleje Japonských železnic (JR), soukromých podzemních drah v centru a soukromé železnice na periferiích. Vyžaduje to tedy přestupovat nejen z vlaku do vlaku, ale i z jedné společnosti ke druhé. Aby toho nebylo málo, o 12 linek metra se dělí dvě firmy. Propojení je většinou velmi kvalitní, jen jízdenky má každý dopravce jiný.

- Městským autobusům se vyhýbá i značná část místních. Jsou pomalé, nepřehledné, nejezdí tak dlouho do večera jako metra a vlaky.

- Jízdu autem po Tokiu si nelze představit bez pevných nervů, dopravních kolapsů a vysokého mýtného. Takže pokud nemíříte ven z města, držte se raději hromadné dopravy. To samé platí o dráhách taxíků.